A BIZOTTSÁG 214/2005/EK RENDELETE

(2005. február 9.)

a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. mellékletének a kecskefélék fertőző szivacsos agyvelőbántalmai ellenőrzése tekintetében történő módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1], és különösen annak 23. cikke első bekezdésére,

mivel:

(1) A 999/2001/EK rendelet megállapítja a kecskefélék fertőző szivacsos agyvelőbántalmai (TSE) ellenőrzésének szabályait.

(2) 2005. január 28-án a kiskérődzők TSE-megbetegedéseivel foglalkozó szakértői testület – a közösségi TSE-referencialaboratórium (CRL) elnökletével – megerősítette, hogy egy Franciaországban levágott kecskében kimutatták a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalmát (BSE). Ez volt a kiskérődzőkben természetes körülmények között kimutatott első BSE-eset.

(3) A korábbi Tudományos Operatív Bizottság (TOB) 2002. április 4-5-i ülésén véleményt fogalmazott meg a kiskérődzőkből készült anyagok biztonságos beszerzéséről, amennyiben a kiskérődzőkben BSE valószínűsíthető lenne. Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) biológiai veszélyekkel foglalkozó tudományos testülete 2003. november 26-i ülésén megfogalmazott véleményében támogatta a bizonyos kiskérődzők TSE-biztonságáról a TOB véleményében szereplő nyilatkozatot. Az EFSA fenti testülete 2005. január 28-i nyilatkozatában azt is kiemeli, hogy a Franciaországban kecskében egyetlen esetben kimutatott BSE fertőzés jelentőségét még meg kell vizsgálni. E célból a kecskékben előforduló TSE-k fokozott ellenőrzésének eredményei lényegesek.

(4) A TOB és az EFSA véleményeinek és a fenti nyilatkozatnak megfelelően a kecskék ellenőrzését ki kell bővíteni, ezzel is javítva a Bizottság betegségfelszámolási programjait. E programok a fogyasztóvédelem szintjét is emelik, bár a jelenlegi intézkedések tovább biztosítják a kecskéből készült termékek biztonságos beszerzését, különösen a 999/2001/EK rendelet különleges fertőzésveszélyt jelentő anyagok eltávolítására vonatkozó rendelkezései.

(5) A kiterjesztett ellenőrzést a CRL statisztikailag érvényes felmérésére vonatkozó ajánlásra kell alapozni, hogy a BSE kecskékben való előfordulását a lehető leghamarabb meg lehessen határozni, és bővíteni lehessen a betegség földrajzi és nyájon belüli előfordulására vonatkozó ismereteket. Tehát az ellenőrzésnek minden tagállamra vonatkoznia kell, különösen a BSE által érintett tagállamokra.

(6) A 999/2001/EK rendeletet tehát ennek megfelelően módosítani kell.

(7) Tekintettel arra, hogy a fogyasztóvédelem legmagasabb szintjének biztosítása és a BSE kecskékben történő előfordulásának kiértékelése fontossággal bír, az e rendelet általi módosításoknak haladéktalanul hatályba kell lépniük.

(8) Legalább 6 hónapos hatékony ellenőrzés elteltével, és miután az EFSA meghozta véleményét a kecskehússal és az abból származó hústermékekkel járó fennmaradó veszély mennyiségi vizsgálatáról, felül kell vizsgálni a kecskefélék ellenőrzési programját.

(9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

[1] HL L 147., 2001.5.31., 1. o. A legutóbb a 36/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 10., 2005.1.13., 9. o.) módosított rendelet.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 999/2001/EK rendelet III. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005 február 9-én.

a Bizottság részéről
Markos KYPRIANOU
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A III. melléklet A. fejezete II. részének 2. és 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. **Az emberi fogyasztásra vágott juh- és kecskefélék ellenőrzése**

a) Juhfélék

A vizsgálatokat a 750 000 egyedet meghaladó anyajuh- és fedeztetett jerkepopulációval rendelkező tagállamoknak a 4. pontban megállapított mintavételezési szabályokkal [1] összhangban kell végezniük, az éves mintanagyság legalább 10 000 emberi fogyasztásra vágott juhféle egyednek felel meg.

b) Kecskefélék

A vizsgálatokat a tagállamoknak egészséges vágott kecskeféléken a 4. pontban megállapított mintavételezési szabályokkal összhangban kell végezniük, a minimális mintanagyság az A. táblázatban került felsorolásra.

Ha egy tagállam számára nehézséget jelent a minimális mintanagyságra előírt számú egészséges vágott kecskeféle egyed összegyűjtése, a minimális mintanagyság legfeljebb 50 %-át 1:1 arányban 18 hónaposnál idősebb, elhullott kecskefélékkel helyettesítheti, a 3. pontban meghatározott minimális mintanagyságon túlmenően.

A. táblázat

Tagállam	Az egészséges vágott kecskefélék minimális mintanagysága [1]
Spanyolország	125 500
Franciaország	93 000
Olaszország	60 000
Görögország	20 000
Ciprus	5 000
Ausztria	5 000
Egyéb tagállamok	Összes

[1] A minimális mintanagyságokat az egyes tagállamokban az egészséges levágott kecskefélék számának és a BSE előfordulásának figyelembevételével állapították meg. Azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani. A 60 000-nél nagyobb egyedszámú minták 0,0017 %-os előfordulási gyakoriságot tesznek lehetővé 95 %-os megbízhatóság mellett.

3. **A nem emberi fogyasztásra vágott juh- és kecskefélék ellenőrzése**

A tagállamok a 4. pontban megállapított mintavételezési szabályokkal és a B., illetve C. táblázatban feltüntetett mintanagysággal összhangban végzik az olyan elpusztult vagy leölt juh- és kecskefélék vizsgálatát, amelyeket:

— nem betegségfelszámolási intézkedéssorozat keretében vágtak le, vagy

— nem emberi fogyasztásra vágtak le.

B. táblázat

A tagállamok anyajuh- és fedeztetett jerkepopulációja	Az elhullott juhfélék minimális mintanagysága [1]
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	500
< 40 000	100

[1] A minimális mintanagyságokat az egyes tagállamok juhpopulációi méretének figyelembevételével állapították meg, és azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani. A 10 000, 1 500, 500 és 100 egyedszámú minták ebben a sorrendben 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % illetve 3 %-os előfordulási gyakoriságot tesznek lehetővé 95 %-os megbízhatóság mellett.

[1] A minimális mintanagyságot úgy állapították meg, hogy 95 %-os megbízhatóság mellett a vágott állatok populációjában az előfordulás gyakorisága 0,03 %-os legyen.

C. táblázat

A tagállamok már ellett kecskepopulációja és pároztatott kecskepopulációja	Az elhullott kecskefélék minimális mintanagysága [1]
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	1 000
< 40 000	100 % 200-ig

[1] A minimális mintanagyságokat az egyes tagállamok kecskepopulációi méretének figyelembevételével állapították meg, és azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani. A 10 000, 3 000, 1 000 és 200 egyedszámú minták ebben a sorrendben 0,03 %, 0,1 %, 0,3 % illetve 1,5 %-os előfordulási gyakoriságot tesznek lehetővé 95 %-os megbízhatóság mellett.”